

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 243. Videns autem Centurio qui ex aduerso stabat, quia sic clamans
exspirasset, ait. v. 39.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

nouerant, tunc abiectionem, miseriā, infelicitatemque non satis, corporis & animi oculis considerare poterant. Quid faciemus veri Iesu amicis? non lepitem diebus, sed pene septies septem diebus, annue cum Catholica Ecclesia, adsidebimus Domino nostro, tota quadragesima afflgentes animas nostras, & Domini passionem vel meditantes indies, vel in concionibus quadragesimalibus audientes.

§. 243. *Videns autem Centurio qui ex aduerso stebat, quia sic clamans expirasset, ait. v. 59.*

Centurio centum Romanorum militum capitaneus, cui commissus erat custodia Christi, & executionis obseruantia in monte Calvario, nullum à quoquam poneretur obstaculum, quin Iesus Nazarenus de via ad mortem condemnatus, sententia fortiretur effectum; videns audiens & contemplans omnia quæ circa Iesum acta, facta, exercita ante mortem, in morte & post mortem, eiusque verba septem sapientia plena, & stupenda naturæ prodigia in cœlo, terra, ære, monumentis, montibus, templo, petris, ex aduerso stans Christi corpori quasi sedulo obseruare poterat, compunctus est & conuersus. nam fagus gratiarum qui tot vulnerum millibus plane dilaceratus & apertus erat iam operari incipiebat, hinc in corde eius & sociorum timor ortus salutaris, & ex timore penitentia, & ex penitentia confessio, & pectoris tensio.

O Amantissime Domine Deus cuius tam ferreum pectus, tam adamantina mens, ut huiusmodi narratione non repleantur compunctione viscera eius, cor amaritudine, oculi lacrymis, ora singultibus, linguaque clamoribus? quis non doleat de morte tua in cuius transitu sol obscuratus est, velum templi scilicet, petrae disruptæ & aperta monumenta, centuio conuersus, poteritne humana mens saxo esse durior, & inanimatis infelibilitate? plangat super se anima, quæ non dolet super tantis, quæ hic dicuntur, quoniam merito plangenda est. aliena quippe videtur esse à corpore, cum non tristatur capitinis passione. Timeat vero præscindi tanquam putridum membris. Eia igitur clementissime Pater, trahe me quoque ad te cum centurione, ut omnino quod in te est, in me sentiam, ac tantopere ubi condoleam, quantopere tu ex charitate pro me pati, ac mori dignatus es. totum quod in te fuit, experiar in me, ut per hoc à peccatis præscruatus, in omnibus pietatis officijs quæ in tua passione & morte aperiuntur, me exerceam. Apprehendam passionem tuam tam fortiter, ac si præsens oculis eam intuerer, nec recedat memoria eius à me, die vel nocte,

§. 244.